

מסורת הש"ם

השלם

1. וגם מגביה החותם
הקריבים עטכים לתוך המקדש
וממלהוקם אש' עטכים
אשר הולידו בארכזם וזו
לכם לאוֹתָהּ
2. וכי מתיג'יך יד רוחשך
ענבר ונקר אונדרה נוכבר
לבר ענבר ענבר ונלעקר
משוחרת בנה וקירה כרא
עוכבד כוכבים והוא אמר רב
חכמיה בר אבא אמר ר' יוחנן
יעבדי כוכבים ושתו ישראל
אל ולא אמר להו ולא מידי
שם ממזוריים ועל ימים משומס
ים לפ' שאין בני תורה על

٢٦

קִבְּשָׁרֶתֶרְיִי ("קִבְּשָׁרֶתֶרְיַא"). אפסר (ולקן מלהרומה, שבו משיחסים לאות ר' הברהה או את הסוס בז'ראודס). קופפה (בעיקר אשקלז'ן). קוינטוא (בעיקר לרבקה ווינטוא באיזי גון ברובו

אַקְמָאֵי

ט' מובל ולא מל ולא מובל
לכל מאבותה ור' א' אמר מני
וחותנאי ר' א' אמר מני
פסח במצרים ונאמר פסח
מן החולין אף פסח האמור
בא ובי דניין אפשר משאי
היא ונלמוד הימנה אלא
בטבל

עובר בוכבים לא קני לה לישראל למעשה יד
גר ואמר מר ז"מ שפה גור וההעדר בוכבים אמת
אתם קוניין מהם אפילו גופיה פריד ר' אחא
אמר שמואל יונזריך לתפרקו בנים כי האי ד'
לאטבולי מסירה נינהליהו לר宾נא ולרב אחא בר
קכובית ליה רמו ליה אריוסא בזואירה ארפו
היכי דלא להוו חציצה צמצמו ליה כי הוי דיל
בן חורין אני טובל בהדי דדל רישיה ממייא אמר
ואמרו ליה זיל אמרתי לך מך אל' רב פפא לא
אבא דיבבי זוזי לאינשי לברגניזו ומשעבדי בהו
או לא א"ל איכו שביב לא אמר לי לבו הא מליל
דרוני בטפסא דמלכא מנה ומלבא אמר מאן דר
דריהיב כרנוא ר' חייא בר אבא איקלע לנבל
מוגרים שללו ולא טבלו וזה הרמא דישראל דמליל
וחזא חורמוסין דשלקי עובי כובבים ואכלי עי
אתא לקמיה דר' יוחנן א"ל צא והברו על בניהם
ין נסך ועל תורמוסון משום בישול עובי כוב
בניהם שם מזורי ר' יוחנן לטעמייה דאמר ר'
לעלום אין גר עד שימול ויטבלו וכיוון דלא טבי
בר בר חנה א"ר יוחנן עובי כובבים ועבד
ממזר יוועל ינעם משום יין נסך משום ל' לך לא
לא תקרב ועל תורמוסון משום בשול עובי כובבים
בני תורה שרי ז' והאמיר רב שמואל בר רב יצחק
שהוא חי אין בו משום בשול עובי כובבים
שהוא חי ווש בו משום בשול עובי כובבים ר'
דאמר רב שמואל בר רב יצחק ממשמי' דרב ציל
לאוכל בו את הפת אין בו משום בשול עובי כוב
הא בני תורה שרי ת"ר גר שללו ולא טבל ולא מל ר'
באבותינו שללו ולא טבלו ולא מל וחכמים אמרו
מצינו באמהות שטבלו ולא מל וחכמים אמרו
יאין גר עד שימול ויטבלו ורבו יהושע נמי
מאמהות וכי תמא אין דנן אפשר משאי אפשר
לפסח דורות שאין בא אלא מן החולין נאם
בדורות מה פסה האמור במצרים אין בא אלא
לדורות אין בא אלא מן החולין אל' ר' עכבר
אפשר אל' ע"פ שאין אפשר דאית גורלו